

Mintys Švenčiausiojo Sakramento Adoracijai

(Parengė ses. Felicija Grybaitė, Kristaus Karaliaus Merginų diakonų kongregacija,
ir Kernavės Švč. Mergelės Marijos Škaplierinės parapijos Teofiliaus Matulionio maldos būrelis)

Švč. Sakramento išstatymo, adoracijos ir palaiminimo apeigos atliekamos vadovaujantis apeigynu „Šventoji Komunija ir Eucharistijos slėpinio kultas ne Mišių metu“ (Lietuvos Vyskupų Konferencijos leidinys, Vilnius, 2005). Per adoraciją galima pateikti Arkivyskupo Teofiliaus Matulionio metams skirtas mintis, tarp jų paliekant tylos asmeninei maldai.

KRYŽIAUS PASLAPTIS

Šventoji Ostija, baltu šydu pridengusi gyvąjį Kristų!

Žvelgiame į Tave, o širdyje tarsi aidu pasikartoja Paskutinės vakarienės metu Jo ištarti žodžiai:

„Būkite drąsūs: aš nugalėjau pasaulį!“ (*Jn 16, 33*)

Kurgi yra Tavoios pergalės ženklas?

Ėdžios ir kryžius – taip arti vienas kito...

Jėzau, jau nuo prakartėlės prasidėjo kančia pažymėta Tavo žemiškoji kelionė,

o joje, netoli Tavųjų, įspausti ir garbingojo Teofiliaus pėdsakai:

nuo kūdikystės našlaičio dalia – motinos netektis...

Viešpatie, atėjai „įžiebtį žemėje ugnies“ (*Lk 12, 49*),

bet tapai savųjų atstumtas, Erodo persekiotas, Rašto aiškintojų ir fariziejų neapkęstas...

Bet neleido Tau nurimti troškimas įvykdyti gailestingojo Tėvo valią...

Nesustojai, kol ši deginanti meilės ugnis pagaliau išsiliepsnojo ant kryžiaus.

Teofilius, jautria jaunuolio širdimi atsiliepęs į šį Tavo troškimą,

degančiu apaštalo uolumu pradėjęs sielų žvejonę,

irgi liko savųjų nesuprastas.

Šiandien mūsų kasdienybė taip pat nėra apsaugota nuo kryžių, kryželių...

Kaip dažnai bėgame nuo jų, skundžiamės mažiausiais sunkumais,
nemokame mylėti, negalime atleisti, nerandame ramybės,
nes širdis sužeista.

Su džiaugsmu ir didele viltimi žvelgiame į garbingąjį savo ganytoją,
sulaukusį altoriaus garbės.

Neužgesino jo širdyje Tavo meilės ugnies žvabūnų Sibiro vėjai,
neužtemdė dvasinės giedros kalėjimų vienutės...

„Būk valia Tavo!“ – iš jo lūpų išsprūdo kūdikiškas pasitikėjimas vedančia Dievo Apvaizdos ranka.

Jėzau, dangiškoji Duona, angelų ir šventųjų džiaugsmo,
stiprybės visų, einančių akmenuotu gyvenimo keliu!
Tavo įkvėpimų padrašinti,
altoriaus tyloje naują viltį atgaivinę,
šventųjų pavyzdžiu gyvo tikėjimo kreipiami
ryžtamės rinktis į išganymą vedantį siaurąjį gyvenimo taką,
kad nugalėję pasaulio viliones
išeitume į dvasinės laisvės kelią,
kad iš visos širdies, Viešpatie, dėkotume Tau už taip gausias malones,
o baigę kelionę
angelų artume Tau giedotume šlovinimo giesmes.

Amen.